

et meget klækkeligt Nedslag i deres Kommuneskat, hvad de kommunale Raad ville være meget utilfredse med. Det var ogsaa min Begrundelse den Gang, og den benyttede, saavidt jeg ved, det ærede Medlem fra Frederikssund, der den Gang var Indenrigsminister, her i Tinget til at faa nedstemt dette Forslag fra Folketingets Venstre.

Derimod sagde jeg om det andet Forslag, der var fremme, at det kunde jeg gaa med til. Derfor sagde jeg, at disse to Forslag er jeg tilfreds med, naar vi kunne faa det Forslag fremmet med de 35 eller 50 pCts Forhøjelse. Nu har det ærede Medlem naturligvis Ret i, at ude i Landkommunerne ere vi ikke saa interesserede i Nedsættelsesprocenten, men at det der særlig er Forhøjelsesprocenten, vi ere interesserede i, og at jeg som landkommunal Mand ved de samvirkende Sogneraadforeningers Møde naturligvis kun nævne den. At jeg nu selvfølgelig ogsaa gerne vilde gaa med til Nedsættelsesprocenten, er af Hensyn til de Bykommuner, som ere interesserede i den Sag. Det er ikke saaledes at forstaa, at min Stilling til den kommunale Skattelov skulde til Dels have været en anden, end den er nu. Jeg vilde ogsaa den Gang hellere have haft noget større Ændringer, end der var Tale om, men det, som forelaa, var kun det af Folketingets Venstre fremsatte Forslag. Af de to Ændringer var der en, jeg ikke kunde gaa med til, og en anden, jeg kunde gaa med til. Derfor lød det saaledes, at jeg var tilfreds med den sidste Ændring.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at hvis der virkelig fandtes berettiget Utilfredshed omkring i Kommunerne, vilde det være rigtigt, om vi nu skred til at foretage den nødvendige Ændring. Om det er virkelig berettiget Utilfredshed, der findes i Kommunerne, kan man naturligvis diskutere om. Det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) mener, at det Grundlag, som foreligger, det af den højtærede Indenrigsminister ved hans Forelæggelse af Lovforslaget fremsatte Grundlag af Klager, i Grunden ikke er tilstrækkeligt. Det ærede Medlem mener, det vilde have været bedre at vente, indtil vi havde set de Klager, der vilde komme frem, efter at den lige og almindelige Valgrets Indførelse til Kommunalraadene havde faaet Lov at virke i nogen Tid. Men vi behøve neppe at vente, for der er sikkert ingen Tvivl om, at Afskaffelsen af den privilegerede Valgret, vi havde til Kommunalraadene, og Indførelsen af den lige og almindelige

Valgret ville føre til, at Klagerne blive større. Jeg kunde begrunde dette til Dels i den Forhandling, der har været ført i dette høje Ting i Dag, for De ville have lagt Mærke til, at alle Ordførerne for de forskellige Partier have mere eller mindre sluttet sig hertil, nogle, som der blev sagt før, hverken varmt eller koldt, men mere lunkent. Maa jeg maaske her indskyde, at der er et Sted i Skriften, hvor der siges: Den, der hverken er kold eller varm, men kun lunken, vil jeg udspy af min Mund. Det er ikke, fordi jeg ønsker at udspy det ærede Medlem fra Assens af Tingets Mund, jeg siger det, for han har dog ogsaa været enig med os andre om, at der kunde være Tale om at gøre Ændringer. Der er kun et æret Medlem, nemlig Ordføreren for Højre (Wenzel Neergaard), som har udtalt sin Tilfredshed gennemgaaende med den nuværende Skattelov, særlig med Forhøjelsesprocenten. Og det er mig et Vidnesbyrd om, at disse Skattelove — det ærede Medlem hører jo til de højstbeskattede i Samfundet — ere i Favør af de højstbeskattede. Der er derfor ingen Tvivl om, at naar først den lige og almindelige Valgret skal udtale sig, ville Klagerne stige og blive større.

Maa jeg, med det samme jeg har Ordet, sige om den bekendte Lassenske Fortolkning, at naar det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) sagde, at den Fortolkning maa være rigtig, kan jeg ikke se rettere, end at for en ganske almindelig Lovlæser, som ikke er juridisk kyndig, synes den ikke rigtig. Ude omkring i de Kommuner, hvor jeg er kendt, vare vi alle, den Gang denne Fortolkning kom frem, enige om, at naar man læser Loven ganske ligefrem, kan man ikke forstaa, at Fortolkningen kan være lovmedholdelig. Maa jeg citere de faa Ord, hvorpaa den baserer sig. De lyde saaledes: „Naar en Lov om Indkomstskat til Staten er traadt i Kraft, skal den Indkomst, der lægges til Grund for Statskatteansættelsen, ogsaa lægges til Grund for Ligning af Kommuneskat, for saa vidt vedkommende Skatteyder er ansat til Skat efter bemeldte Lov“. Den Skatteindtægt, som lægges til Grund for Statskatteansættelsen, er ikke den Skatteindtægt, som fremkommer, efter at Fradraget for Børn er sket. Det er tværtimod den Skatteindtægt, som er ansat af Ligningsmyndighederne ude i Kommunen, der lægges til Grund. Naar saa siden Skattemyndighederne sidde og overveje disse Fradrag, er det ikke den, som skal lægges til Grund. Det synes at være en ganske na-